

Responsum nr. 5.1-3469 af 5. juli 2011

Sagen vedrører forældelse af erstatningskrav for personskade.

Spørgsmål 1 lød således:

Er der i overensstemmelse med god forsikringskik at optage løbende forhandlinger i en periode frem til forældelse uden undervejs at orientere skadelidte om, at forældelse kan indtræde og vil blive brugt?

Forsikring & Pensions svar:

Det er ikke i strid med god forsikringskik. Hvorvidt der er tale om løbende forhandlinger er et bevisspørgsmål, der alene afgøres af domstolene.

Spørgsmål 2 lød således:

Er det i overensstemmelse med god forsikringskik at undlade at tage stilling til ansvar, men først foretage anerkendelse i takt med selskabets behandling af de enkelte poster i erstatningskravet?

Forsikring & Pensions svar:

Ansvar i forbindelse med færdselsskader er objektivt jf. § 101, stk.1 i Færdselsloven. Skadelidte har et direkte krav mod forsikringsselskabet. De enkelte poster opgøres efter Erstatningsansvarsloven.

Spørgsmål 3 lød således:

Er Responsumudvalget enig i, at Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, foreskriver suspension af forældelsesfrist i en situation, hvor selskabet har anerkendt erstatningspligten og når selskabet rekvirerer eller afventer skadelidtes fremsendelse af opgørelse af kravet og dokumentation herfor?

Forsikring & Pensions svar:

Forsikringsaftalelovens § 29 stk.5, har følgende ordlyd; "*Er en skade inden forældelsesfristens udløb anmeldt til selskabet, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvis afviser kravet. Hvis selskabet anerkender, at der foreligger en dækningsberettiget skade, men anmoder om yderligere oplysninger med henblik på opgørelse af kravets størrelse, indtræder forældelse 3 år efter selskabets meddelelse herom.*"

Hvorvidt bestemmelsen finder anvendelse i den konkrete sag er et domstolsanliggende.